

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/32/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121201755
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3121201755.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: A. B., s miestom podnikania C. XXX, XXX XX A., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou poruban advokáti s. r. o. so sídlom Jilemnického 2/532, 911 01 Trenčín, IČO: 50 818 473, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, so sídlom Špitálska 4-6, 816 43 Bratislava-mestská časť Staré Mesto, IČO: 00 681 156, o náhradu škody, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 22Cb/38/2021-317 zo dňa 10. februára 2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku III. m e n í tak, že žalovanému sa proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. žalobu zamietol, výrokom II. žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením a výrokom III. žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

1.2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplata sumy 20.599,40 EUR titulom náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 22Cb/38/2021-215 zo dňa 21.11.2022 súd výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. rozsudku priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8Co/9/2024-283 zo dňa 18.09.2024 bol rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 22Cb/38/2021-215 zo dňa 21.11.2022 vo výroku I. zamietajúcej časti o zaplataenie nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- EUR potvrdený; vo zvyšnej časti vo výroku I. a vo výroku II. bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Predmetom sporu tak ostala žaloba o zaplataenie sumy 599,40 EUR, predstavujúca žalobou uplatnený nárok na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva na správnych orgánoch v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Podľa odôvodnenia zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu bol povinný opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu o žalobou uplatnenom nároku na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva na správnych orgánoch

v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, uplatnenej v sume 599,40 EUR. Súd prvej inštancie poukázal na to, že v zmysle ustanovenia § 18 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli

v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Podľa § 18 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom. Existenciu výdavkov v súvislosti s bránením práva na správnych orgánoch žalobca preukázal listinnými dôkazmi, a to faktúrami, ktoré mu boli vystavené jeho právnym zástupcom za poskytnuté právne služby v správnom konaní. Rovnako mal prvoinštančný súd preukázanú skutočnosť, že žalobca tieto výdavky skutočne svojmu právnemu zástupcovi uhradil, keď z predložených prehľadov platieb v spojení s predloženými faktúrami vyplýva, že žalobca faktúry, ktoré mu boli vystavené právnym zástupcom, uhradil v lehotách ich splatnosti. Z predmetných listinných dôkazov, teda z faktúr vystavených žalobcovi za poskytnuté právne služby, ako i z prehľadu platieb o úhradách spomínaných faktúr, vyplýva tiež výška žalobou uplatneného nároku, ktorá v súčte predstavuje sumu 599,40 EUR. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že k tomu, aby žalobou uplatnený nárok titulom náhrady škody vzniknutej v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva na správnych orgánoch mohol byť priznaný, je potrebné, aby bolo preukázané, že trovy konania, ktoré poškodenému vznikli

v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, aj priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup vytykaný žalobcom v prejednávacom spore predstavoval skutočnosť, že žalobca bol nesprávne evidovaný v centrálnom registri splatných pohľadávok štátu. Súd mal preukázanú existenciu nesprávneho úradného postupu, keď bol žalobca evidovaný v centrálnom registri splatných pohľadávok štátu so zápisom pohľadávky 2.000 EUR správcom pohľadávky Inšpektorát práce Trenčín s dátumom zaradenia 24.06.2016 a so zápisom pohľadávky 2.000 EUR správcom pohľadávky Inšpektorát práce Trenčín

s dátumom zaradenia 22.02.2017 napriek tomu, že rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.10.2015 bolo zrušené rozhodnutie Národného inšpektorátu práce zo dňa 15.05.2015, rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/187/2016-42 zo dňa 21.11.2017 bolo zrušené rozhodnutie Národného inšpektorátu práce zo dňa 15.05.2015 a napokon rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/43/2018-43 zo dňa 10.04.2019 bolo zrušené rozhodnutie Národného inšpektorátu práce zo dňa 13.09.2018. K výmazu zápisu žalovaného

z centrálneho registra splatných pohľadávok štátu nedošlo ani po tom, ako Národný inšpektorát práce Trenčín konanie o uloženie pokuty žalobcovi dňa 12.07.2019 zastavil.

O nároku žalobcu na zaplatenie sumy 20.000,- EUR titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom už bolo právoplatne rozhodnuté tak, že tento nárok priznaný žalobcovi nebol. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobou uplatnený nárok titulom náhrady škody vzniknutej v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva v sume 599,40 EUR však nemá priamy súvis s nesprávnym úradným postupom žalovaného. Žalobcom vynaložené výdavky na právne zastúpenie sa týkali správneho konania vo veci porušenia zákazu nelegálneho zamestnávania vedeného na Inšpektoráte práce Trenčín a na Národnom inšpektoráte práce, nešlo však o konanie či úradný postup žalovaného. Ten, ako už bolo uvedené, spočíval v nesprávnom zápise v centrálnom registri splatných pohľadávok štátu.

Z uvedeného vyplýva, že nie je splnená jedna z podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva v správnom konaní, a to podmienka podľa § 18 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., aby tieto trovy konania priamo súviseli

s nesprávnym úradným postupom. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že dôvodný nie je ani nárok na zaplatenie sumy 599,40 EUR, a preto výrokom I. zamietol žalobu na náhradu škody aj v tejto časti.

1.3. Čo sa týka trov konania, súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaný mal vzhľadom na zásadu úspechu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, preto mu v zmysle § 255 ods. 1 CSP výrokom II. priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

1.4. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil tým, že nakoľko v zmysle zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu bol povinný v tomto rozsudku rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP, vzhľadom na úspech žalobcu v odvolacom konaní na základe jeho odvolania proti v poradí prvému rozsudku, výsledkom ktorého bolo zrušenie rozsudku a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie

konanie, priznal výrokom III. žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2.1. Proti tomuto rozsudku v časti výroku III. podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP a žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil alebo zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2. Žalovaný zhrnul doterajší priebeh predmetného sporu. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti nemu náhrady škody vo výške 599,40 EUR a nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 EUR v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku údajného nezákonného rozhodnutia Národného inšpektorátu práce. Súd prvej inštancie skorším rozsudkom zo dňa 21.11.2022, č. k. 22Cb/38/2021 žalobu zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal posúdenie nároku na náhradu škody, a tiež posúdenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 18.09.2024, č. k. 8Co/9/2024 potvrdil rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 21.11.2022 vo výroku I., ktorým bola žaloba zamietnutá v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 EUR a vo zvyšnej časti výroku I. a vo výroku II. rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Predmetom ďalšieho konania tak zostala žaloba v časti o zaplatenie 599,40 EUR predstavujúca žalobou uplatnený nárok na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva žalobcu pred správnymi orgánmi v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Následne súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 10.02.2025, č. k. 22Cb/38/2021 zamietol žalobu aj v časti náhrady škody vo výške 599,40 EUR.

2.3. Žalovaný poukázal na znenie § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a zdôraznil, že úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu, je okolnosťou určujúcou nárok na náhradu trov konania. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Táto zásada sa uplatňuje tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t. j. víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech v spore môže mať žalobca aj žalovaný. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom (v prípade žaloby na plnenie ide nielen o istinu, ale aj o príslušenstvo), teda ak sa jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu. Žalovaný má plný úspech v spore, ak bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.06.2011, sp. zn. 8Sžo 215/2010). Ak mala strana plný úspech v spore (v danom prípade žalovaný), súd jej prizná celú náhradu trov konania.

2.4. Pretože Okresný súd Trenčín ako súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol skorším rozsudkom v časti náhrady nemajetkovej ujmy a napadnutým rozsudkom aj v časti náhrady škody, žalovaný mal v tomto spore plný úspech vo veci. Prvoinštančný súd i napriek tomu priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania rozsahu 100 %. Podľa názoru žalovaného však odvolacie konanie nie je možné vnímať ako samostatné konanie, nesúvisiace s rozhodovaním o merite veci a konajúce súdy musia zohľadniť pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania celkový výsledok súdneho konania, t. j. meritórne rozhodnutie vo veci samej.

2.5. V prípade, ak by sa odvolací súd nestotožnil s vyššie uvedeným názorom, žalovaný poukázal na to, že žalobca napokon ani nebol úspešný v odvolacom konaní v celom rozsahu, pretože hoci odvolanie podal proti zamietavému výroku prvoinštančného rozhodnutia, odvolací súd vyhovel odvolaniu žalobcu len v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 599,30 EUR, avšak v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 EUR rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Je teda zrejmé, že žalobca mal v odvolacom konaní len čiastočný úspech, a aj z tohto dôvodu mu nemôže byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.6. Napokon žalovaný poukázal aj na znenie § 257 CSP umožňujúceho súdu výnimočne nepriznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Zdôraznil, že k zrušeniu skoršieho rozsudku prvoinštančného súdu odvolacím súdom došlo z dôvodu, že rozsudok neobsahoval vo vzťahu k zamietavému výroku o nároku na náhradu škody vo výške 599,30 EUR žiadne odôvodnenie, v dôsledku čoho bol podľa názoru odvolacieho súdu nepreskúmateľný. Žalovaný preto vyjadril presvedčenie, že trovy odvolacieho konania vznikli bez akéhokoľvek zavinenia z jeho strany a niet žiadneho dôvodu, prečo by nahradil žalobcovi trovy konania za situácie, keď on, žalovaný, mal v tomto spore plný úspech a k zrušeniu skoršieho rozsudku došlo výlučne procesnou chybou prvoinštančného súdu. Podľa názoru žalovaného uloženie mu povinnosti nahradit' žalobcovi trovy odvolacieho konania by v danom prípade bolo v rozpore nielen so zásadou úspechu vo veci, ale aj v rozpore so zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Trovy odvolacieho konania nie je totiž možné pričítať na jeho ľarchu, keď sa bránil voči podanej žalobe, ktorá bola následne v celom rozsahu zamietnutá.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštanície v napadnutej časti vo výroku III. je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť.

5. Rozsudok súdu prvej inštanície vo výroku I., ktorým bola žaloba zamietnutá a vo výroku II., ktorým bol žalovanému proti žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, odvolaním napadnutý nebol, preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštanície v tejto časti právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

6. Podstata odvolacích námietok žalovaného spočívala v argumentácii o plnom jeho úspechu v merite veci v predmetnom spore v nadväznosti na posúdenie pomeru jeho úspechu pri rozhodovaní súdu o nároku na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný zastával názor, že ak bola žaloba žalobcu zamietnutá v celom rozsahu, bola mu povinnosť nahradit' trovy odvolacieho konania žalobcovi v rozsahu 100 % uložená nielen v rozpore so zásadou úspechu vo veci obsahnutou v ustanovení § 255 ods. 1 CSP, ale aj v rozpore so zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že v preskúmvanej veci sa žalobca žalobou podanou na súde prvej inštanície dňa 18.03.2021 domáhal proti žalovanému zaplata sumy vo výške 20.599,40 EUR, z toho titulom náhrady škody vo výške 599,40 EUR a titulom nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- EUR, a to na základe zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku nezákonného rozhodnutia Národného inšpektorátu práce. Okresný súd Trenčín ako súd prvej inštanície v poradí prvým rozsudkom zo dňa 21.11.2022, č. k. 22Cb/38/2021 výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal posúdenie nároku na náhradu škody i posúdenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštanície na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 18.09.2024, č. k. 8Co/9/2024 potvrdil výrok I. rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 21.11.2022, ktorým bola zamietnutá žaloba v časti o zaplata nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- EUR a vo zvyšnej časti výroku I. (t. j. v časti o zaplata náhrady škody 599,40 EUR) a vo výroku II. rozsudok súdu prvej inštanície zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že v odôvodnení rozsudku prvoinštančného súdu boli uvedené iba dôvody zamietnutia vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplata nemajetkovej ujmy 20.000 EUR, avšak v ňom úplne absentovali dôvody, pre ktoré bola zamietnutá žaloba v časti nároku na náhradu škody vo výške 599,40 EUR. Odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí uložil súdu prvej inštanície vysporiadať sa aj s touto časťou nároku, vykonať dokazovanie, vyhodnotiť jeho výsledky, vec právne posúdiť a svoje rozhodnutie vo veci riadne odôvodniť v zmysle § 220 CSP a podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodnúť znovu aj o náhrade trov konania. Predmetom ďalšieho konania tak ostala žaloba o zaplata 599,40 EUR titulom nároku žalobcu na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva žalobcu pred správnymi orgánmi v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Okresný súd Trenčín následne napadnutým rozsudkom zo dňa 10.02.2025,

č. k. 22Cb/38/2021 žalobu zamietol aj v časti náhrady škody a o trovách konania rozhodol tak, že výrokom II. žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % dôvodiac plným úspechom žalovaného v spore a výrokom III. žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % dôvodiac plným úspechom žalobcu v odvolacom konaní.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

9. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

10. Žalovaný vo svojom odvolaní celkom opodstatnene argumentoval tým, že úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu, je okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov konania a že úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku, pričom táto zásada sa uplatňuje tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Len výnimočne, v zmysle § 257 CSP, súd nepriznal náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. V preskúmvanej veci je zrejmé, že žalobca v spore o zaplatenie 20.599,40 EUR nebol úspešný, nakoľko jeho žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu, a to v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 EUR právoplatne rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 22Cb/38/2021-215 zo dňa 21.11.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8Co/9/2024-283 zo dňa 18.09.2024 a v časti o zaplatenie 599,40 EUR právoplatne rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 22Cb/38/2021-317 zo dňa 10.02.2025.

12. Odvolací súd zastáva názor, že trovy konania tvoria jeden celok, teda po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu rozhoduje o nároku na náhradu trov celého konania súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci, pričom pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania je podstatný celkový výsledok sporu, t. j. celkový úspech strany v spore (§ 255 CSP). Postup súdu prvej inštancie v preskúmvanej veci, keď súd rozdelil proces rozhodovania o trovách konania do dvoch štádií a samostatne rozhodol o trovách konania (zrejme mal na mysli trovy prvoinštančného konania - poznámka odvolacieho súdu) a samostatne o trovách odvolacieho konania, nebol v danom prípade správny.

13. Z ustanovenia § 396 ods. 3 CSP síce vyplýva, že ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci; neznamená to však, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie izolovane, bez ohľadu na výsledok sporu vo vzťahu k meritu veci. Odvolaciemu súdu je známe uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 453/2019, podľa ktorého základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené § 255 CSP nevyučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania, avšak podľa názoru odvolacieho súdu je v predmetnom spore neaplikovateľné, pretože v danom prípade nemožno konštatovať úspech žalobcu v spore ani čo sa týka merita veci

a ani odvolacieho konania. Žalovaný opodstatnene namietal, že žalobca nebol plne úspešný ani v odvolacom konaní, pretože rozsudok prvoinštančného súdu bol zrušený len v časti týkajúcej sa náhrady škody vo výške 599,40 EUR, ale čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy 20.000 EUR, v tejto časti bol potvrdený zamietajúci výrok rozsudku prvoinštančného súdu. Okrem toho je nepochybné, že k zrušeniu rozsudku prvoinštančného súdu v časti o zaplatenie 599,40 EUR odvolacím súdom došlo z dôvodu, že v tejto časti rozhodnutie prvoinštančného súdu nebolo vôbec odôvodnené. Niet preto akéhokoľvek dôvodu, aby žalovaný znášal náhradu trov konania tým vzniknutých, a to za situácie, že v konečnom dôsledku bol v spore plne úspešný.

14. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku III. podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).